

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 16. července 2009 – Komise v. Itálie

(Věc C-244/08)

„Nesplnění povinnosti státem – Šestá směrnice o DPH – Článek 17 – Osmá směrnice 79/1072/EHS – Článek 1 – Třináctá směrnice 86/560/EHS – Článek 1 – Vrácení nebo odpočet DPH – Osoba povinná k DPH usazená v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, která má stálou provozovnu v dotčeném členském státě“

Daňová ustanovení – Harmonizace právních předpisů – Daň z obrátu – Společný systém daní z přidané hodnoty – Vrácení daní osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku nebo na území Společenství (Směrnice Rady 79/1072, čl. 1 a 86/560, čl. 1) (viz body 33–39 a výrok)

Předmět

Nesplnění povinnosti státem – Porušení čl. 1 osmé směrnice Rady ze dne 6. prosince 1979 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Úprava vrácení daní z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku (Úř. věst. L 331, s. 11; Zvl. vyd. 09/01, s. 79) a čl. 1 třinácté směrnice Rady ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Úprava vrácení daní z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství – Vrácení DPH osob povinné k dani usazené v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, která má stálou provozovnu v Itálii

Výrok

1)

Italská republika se tím, že nutila osobu povinnou k dani usazenou v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, která měla stálou provozovnu v Itálii a která v daném období uskutečnila dodávky zboží nebo poskytovala služby v Itálii, aby požadovala vrácení daní z přidané hodnoty zaplacené na vstupu v souladu s postupy stanovenými v uvedených směrnicích místo toho, aby je odpočítávala, pokud se jejich výběr, na jehož základě se požaduje vrácení uvedené daní, uskutečnil nikoli prostřednictvím stálé provozovny, ale přímo ze sídla dotčené osoby povinné k dani, nesplnila povinnosti v oblasti vrácení daní osob povinné k dani usazené v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, která má stálou provozovnu v dotčeném členském státě, které pro ni vyplývají z článku 1 osmé směrnice Rady ze dne 6. prosince 1979 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Úprava vrácení daní z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku, a z článku 1 třinácté směrnice Rady ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Úprava vrácení daní z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství.

2)

Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.